

وزیر آموزش و پرورش:

تمامی مدارس نیازمند بازسازی تا پایان شهریور باید آماده بهره‌برداری شوند

معلم باید با رویکردی شایسته و در شأن فرهنگیان برگزار شود و از ظرفیت معلمان نمونه و معلمان شهید در این برنامه‌ها استفاده خواهد شد.

وی با اشاره به ظرفیت رسانه ملی برای تبیین دستاوردها، تأکید کرد: معلمان و مدیران آموزشی نقش مؤثری در تبیین دستاوردها و اهداف نظام تعلیم و تربیت در سطح ملی دارند.

براساس گزارش مرکز اطلاع رسانی و روابط عمومی وزارت آموزش و پرورش، در پایان این نشست، از پوستر هفته معلم رونمایی شد؛ طرحی نمادین با محوریت جایگاه معلم در نظام آموزشی کشور که با استقبال حاضران همراه شد.

وزیر آموزش و پرورش با تأکید بر ضرورت استمرار آموزش در شرایط موجود، گفت: تمامی مدارس باید فعالیت‌های آموزشی خود را بدون وقفه در بستر شبکه شاد ادامه دهند.

به گزارش ایسنا، علیرضا کاظمی؛ وزیر آموزش و پرورش در جلسه شورای معاونان این وزارتخانه، با اشاره به ضرورت هماهنگی در اجرای برنامه‌های آموزشی، گفت: هیچ کلاس درسی نباید تعطیل شود و فرآیند آموزش باید به‌صورت کامل و منظم در بستر آموزش مجازی ادامه یابد.

وی با بیان این که در هر مدرسه باید حداقل یک نیروی پاسخگو برای امور اداری و ارتباط با دانش آموزان، معلمان و اولیا حضور داشته باشد، افزود: استمرار خدمات آموزشی به‌صورت مجازی و اداری مدارس یک ضرورت اساسی است و نباید در این روند وقفه ایجاد شود.

وزیر آموزش و پرورش با تأکید بر این که مأموریت اصلی این وزارتخانه استمرار آموزش با کیفیت است، تصریح کرد: نظارت بر عملکرد مدارس و معلمان باید با دقت و جدیت انجام شود و هیچ‌گونه تعلل در برگزاری کلاس‌های آموزش مجازی پذیرفتنی نیست.

کاظمی همچنین با اشاره به سیاست‌های عدالت آموزشی، گفت: اجرای طرح‌های کیفیت‌بخشی و نهضت توسعه عدالت آموزشی از برنامه‌های اصلی وزارت آموزش و پرورش است و این موضوع با جدیت در سطح کشور دنبال می‌شود.

وی در ادامه بر ضرورت آمادگی برای سال تحصیلی جدید تأکید کرد و افزود: پروژه مهر و ساماندهی نیروی انسانی با برنامه‌ریزی دقیق در دستور کار استان‌ها قرار گیرد و تمامی مدارس نیازمند بازسازی باید تا پایان شهریور آماده بهره‌برداری شوند.

وزیر آموزش و پرورش همچنین بر اهمیت هفته معلم تأکید کرد و گفت: بزرگداشت مقام

رئیس اتاق بازرگانی کرمان:

برای نوسازی، سرمایه خارجی در دسترس نیست؛ باید به توان ملی تکیه کرد

بلندمدت است، اظهار کرد: هر چند دولت ممکن است با محدودیت منابع مالی مواجه باشد، اما می‌تواند با صدور مجوزها و ارائه مشوق‌ها زمینه بازسازی را فراهم کند. همچنین لازم است گزارشی از اقدامات انجام‌شده برای حمایت از بنگاه‌های اقتصادی تهیه و مسیر اقدامات آتی مشخص شود.

به گزارش ایسنا، در این نشست که با حضور رؤسای کمیسیون‌های صنعت، گردشگری و صنایع دستی اتاق کرمان برگزار شد، مشکلات بنگاه‌های تولیدی در سه بازه زمانی بررسی و برای رفع موانع کوتاه‌مدت راهکارهایی ارائه شد.

از جمله مسائل مطرح‌شده، موضوع ماده ۳۶ قانون تأمین اجتماعی بود که کارفرما را مسئول پرداخت حق بیمه سهم خود و بیمه‌شده می‌داند. در این زمینه، اجرای مصوبات ستاد تسهیل و شورای گفت‌وگو به‌عنوان راهکار مورد تأکید قرار گرفت.

تأمین سرمایه در گردش و منابع مالی بنگاه‌ها از دیگر چالش‌های مطرح‌شده بود. برگزاری نشست با شورای هماهنگی بانک‌های استان، پیگیری در سطح ملی با اولویت واحدهای آسیب‌دیده، استفاده از اعتبار اتاق، تسریع در وصول مطالبات واحدهای کوچک و متوسط از دولت و شرکت‌های بزرگ، بهره‌گیری از اوراق تعهدی و تعریف سازوکار پیش‌خرید محصولات واحدهای کوچک توسط بنگاه‌های بزرگ از جمله راهکارهای پیشنهادی در این بخش بود.

در حوزه تأمین مواد اولیه نیز تهیه جدول نیازهای واحدهای صنعتی، معدنی و کشاورزی به تفکیک نوع کالا، میزان مصرف، نقطه بحرانی و زمان‌بندی تأمین، همچنین شناسایی واردکنندگان استان و کشور برای هماهنگی بیشتر مورد تأکید قرار گرفت.

در بخش گمرک، پیشنهادهایی همچون احصای بخشنامه‌های مرتبط با تسهیلات گمرکی، تدوین دستورالعمل ویژه شرایط بحران، بررسی مشکلات فعالان اقتصادی و ارزیابی سامانه‌های گمرکی ارائه شد.

مشکلات حوزه لجستیک و حمل‌ونقل کالا نیز از دیگر محورهای این نشست بود که در این زمینه، شناسایی مسیرهای جایگزین، بررسی گروه‌های کالایی قابل حمل، ارزیابی ریسک و تأمین امنیت مسیرها و مدیریت هزینه‌های حمل‌ونقل مطرح شد.

در پایان این نشست، ناترازی انرژی، گسست زنجیره‌های تولید، تأمین امنیت، حفظ اشتغال و ایفای تعهدات به‌عنوان چالش‌های میان‌مدت و موضوعاتی همچون تکمیل زنجیره‌ها، سرمایه‌گذاری، توسعه صادرات و تقویت نیروی انسانی به‌عنوان اولویت‌های بلندمدت مورد تأکید قرار گرفت.

رئیس اتاق اصناف ایران:

تکلیف قیمت نان تا پایان خردادماه مشخص می‌شود

شده است. به‌طوری‌که بخش قابل توجهی از کالاهایی که پیش‌تر از بنادر جنوبی تأمین می‌شد، اکنون از طریق بنادر شمالی و مرزهای زمینی کشور وارد می‌شود.

وی افزود: در این میان، کشورهای همسایه و دوست به‌ویژه ترکیه و پاکستان همکاری مناسبی در این زمینه داشته‌اند و مرزهای زمینی به‌خوبی توانسته‌اند نقش پشتیبان را ایفا کنند. همچنین زیرساخت‌های لازم برای تقویت این مسیرها در حال تکمیل است.

رئیس اتاق اصناف ایران در پایان این تأکید کرد: اقداماتی که از گذشته در راستای تنوع‌بخشی به مبادی تأمین کالا انجام شده، موجب شده است که حتی در شرایط خاص نیز روند تأمین کالا بدون اختلال ادامه یابد و نگرانی از این بابت وجود نداشته باشد.

رئیس اتاق اصناف ایران از برنامه‌ریزی برای برگزاری جلسات تخصصی با نانوایان و کارشناسان خبر داد و اعلام کرد که وضعیت بازار نان تا پایان خردادماه تعیین تکلیف خواهد شد.

به گزارش مهر، قاسم‌نوده فراهانی رئیس اتاق اصناف ایران در گفتگوی ویژه خبری درباره آخرین وضعیت بازار نان اظهار کرد: در حال حاضر در حوزه نان، تنها در بخش نان‌های بربری و سنگک با برخی مشکلات مواجه هستیم، در حالی که در تأمین نان‌های لواش و تافتون مشکلی وجود ندارد.

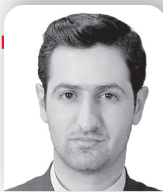
وی با بیان اینکه بخشی از این مسائل به دلیل وقفه در برگزاری جلسات تصمیم‌گیری طی مدت اخیر بوده است، افزود: برنامه‌ریزی شده تا در اردیبهشت‌ماه جلسات لازم با حضور نانوایان و کارشناسان برگزار شود و امیدواریم تا پایان خردادماه، وضعیت نان در کشور به‌طور کامل تعیین تکلیف شود.

رئیس اتاق اصناف ایران با اشاره به چالش‌های موجود در این حوزه تصریح کرد: در حال حاضر نوعی نارضایتی در میان سه ضلع اصلی این زنجیره وجود دارد: از یک‌سو نانوایان از درآمد حاصل رضایت ندارند، از سوی دیگر دولت نسبت به نحوه تخصیص یارانه‌ها دغدغه‌هایی دارد و در نهایت، مردم نیز از شرایط موجود رضایت کامل ندارند. بر همین اساس تلاش می‌شود با برگزاری نشست‌های تخصصی و بهره‌گیری از نظرات فعالان این حوزه، به راهکارهای مؤثری دست یابیم.

همکاری مناسب ترکیه و پاکستان با ایران

نوده فراهانی همچنین در ادامه به وضعیت تأمین کالا از مبادی مختلف اشاره کرد و گفت: خوشبختانه از گذشته برنامه تغییر مبادی واردات کالا در دستور کار قرار گرفته و اجرایی

سر مقاله

آمایش و بازسازی پس از جنگ

دکتر امیر نامینی/ دبیر کارگروه آمایش سرزمین برنامه هفتم توسعه

● «جنگ‌ها» هر چند به ویرانی، کشتار، فحطی و عقب‌ماندگی منجر می‌شوند؛ اما روی دیگری هم دارند و آن فرصت جدی «بازاندیشی»، «اصلاح‌گری» و «تحول‌خواهی» در امر کشورداری است. جنگ از بینش‌های قدیمی و کنش‌های ناکارآمد زنگار می‌زداید و می‌تواند «بازسازی کالبدی» را از طریق کاربست «ناواری»، «چرخش‌های راهبردی» و تغییر مسیرهای تاکتیکی به «نوسازی نهادی» گره بزنند و در نهایت نردبانی برای «توسعه» شود.

جنگ تحمیلی سوم هر چند به نظر هنوز به پایان نرسیده، ولی در س‌ها و عبرت‌های زیادی را برای عرصه‌های مختلف به ویژه عرصه مدیریت توسعه سرزمین به همراه داشته است. در این جنگ بسیاری از ضعف‌ها و قوت‌های توسعه سرزمینی کشور در حوزه تمرکز جمعیت، پراکندگی و تنوع زیرساخت‌های پایه صنعتی، الگوی شهرسازی و همجواری کاربری‌ها پدافند غیرعامل باسیاسات حیاتی و حساس و... آشکار شد و فردای آغاز بازسازی کشور، بی‌شک باید از همه آموزه‌ها و شناخت خطاهای پیشین به‌منظور در انداختن طرحی نو نه‌پای بهره‌برداری را کرد.

«مدیریت توسعه سرزمین» به‌مفهوم چارچوبی برای هدایت جریان بازگذاری و استقرار جمعیت، فعالیت و زیرساخت‌ها در پهنه سرزمین موضوعی است که در واقعیت به طرح و برنامه مشخصی برای آن وجود دارد و نه متولی یکتا و دارای مسوولیت مشخصی برای آن تعریف شده است؛ چرا که دستگاه‌ها، نهادهای بازگیران متعدد با تابع اهداف مختلف به انجالی گوناگون روی آن تأثیر گذارند. با وجود این، نهادهای بازگیران متعدد با تابع اهداف مختلف به انجالی گوناگون روی آن تأثیر گذارند. با وجود این، نهادهای بازگیران متعدد با تابع اهداف مختلف به انجالی گوناگون روی آن تأثیر گذارند. با وجود این، نهادهای بازگیران متعدد با تابع اهداف مختلف به انجالی گوناگون روی آن تأثیر گذارند.

در نهایت، اشکال اولیه مرتفع و اسناد آمایش سرزمین ملی و استانی در اسفند ۱۳۹۹ تصویب و ابلاغ شد. از آن زمان تا به امروز، خط‌مشی‌گذاری‌ها و تعیین تکلیف‌های فضایی صورت گرفته در این اسناد، چه در سامانه صدور مجوزهای کسب‌وکار و چه در پنجره واحد مدیریت زمین مبنایی اولیه برای ورود آمایش سرزمین به مدار تأثیرگذاری در مدیریت توسعه سرزمین بوده است؛ اما اشکال دوم، کم‌اکنون پاشنه آشیل آمایش سرزمین باقی ماند. واقعیت این است که هنوز یک اشکال بنیادین و مستتر درون اسناد آمایش سرزمینی که باید فرمان مدیریت توسعه سرزمین را در دست داشته باشد، وجود دارد که کمتر درباره آن صحبت شده است.

این اشکال بنیادین به غفلت بزرگ از ضرورت درک صحیح و تصویرپردازی از نقش آینده ایران در نظم منطقه و جهان و تعیین نسبت کشور با ابتکارات توسعه منطقه‌ای و جهانی، کریدورها و زنجیره‌های ارزش بین‌المللی بازمی‌گردد. به عبارت دیگر، تدوین اسناد آمایش سرزمین فارغ از توجه به اقتضائات و الزامات ژئواکونومیک و ژئوپلیتیک و سیاست‌های کلان گوناگون فراوری کشور از جمله جنگ، توافق یا وضعیت بالاتر تکلیف نه جنگ نه صلح صورت گرفته است. به‌عنوان نمونه، سند ملی آمایش سرزمین در سال‌های ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ و با پیش‌فرض گرفتن احیای برجام، رفع تحریم‌ها و بازگشت به نقشه اقتصادی جهان تدوین شده و در برابر اقتضائات مرتبط با سناریوی عدم رفع تحریم‌ها، تشدید تخصص‌ها و انزوای بیشتر اقتصاد کشور در منطقه و جهان، هیچ‌گونه رهنمود و خط‌مشی‌گذاری فضایی مشخصی و به‌تعبیر دیگر پلن B ندارد.

علاوه بر این، چرخش‌های راهبردی و تغییر مسیرهای تاکتیکی که اقتصاد دنیا متأثر از عوامل و رخدادها مختلف (کرونا، جنگ روسیه و اوکراین، جنگ بر سر مواد معدنی حساس و...) به خود تجربه کرده است نیز هیچ‌گونه انعکاسی در نتایج و رهنمودهای اسناد آمایش سرزمین ندارد. به‌عنوان نمونه در جهان امروز «اصل کارایی اقتصادی» به «اصل امنیت اقتصادی»، «ریسک‌زدایی» و «اولین‌سازی زنجیره‌های تأمین» متحول شده ولی تفکر آمایش سرزمین (حتی به صورت تئوری) در همان پارادایم قبلی و آن هم به‌صورت شناخته و تاراس باقی مانده است. امروز ایالات متحده به‌عنوان قدرت اول همراه با هم‌پیامان منطقه‌ای (هند، کشورهای عرب همسایه، کشورهای حوزه قفقاز و اسرائیل) در صدد ساخت نظم نوین منطقه پس از تحولات مرتبط با طوفان اقیانوسی رو خدادهای پس از آن تا امروز (جنگ رمضان، آبوهو در آن طرف ماجرا، چین به‌عنوان قدرت دوم همراه با هم‌پیامان خود (روسیه و پاکستان و برخی از کشورهای عرب همسایه) در پی تحمیل اراده مطلوب خویش در ساخت‌نظم نوین منطقه هستند و ایران به‌عنوان یک کشور محوری و مفصلی و بازیگری مستقل در برابر ابتکارات و طرح‌های توسعه‌ای این کشورهای منطقه و فرمان منطقه باید بتواند قابلیت‌ها، دارایی‌ها و سرمایه‌های سرزمینی خویش را به‌نحو احسن در سطح نظم منطقه (با بهره‌هایی از جمله محور شرق، کریدور شمال-جنوب، کریدور شرق-چاپار، محور غرب، سواحل مکران، بنادر شمال و جنوب کشور، منابع نفت و گاز، معادن، قابلیت‌های گردشگری، منابع انسانی آموزش دیده و...) به نفع تضمین منافع ملی کشور به‌بازی بگیرد.

واقعیت این است که امروز همانند تجربه سترگ و البته تکراری تاریخی این سرزمین، ایران بار دیگر در بازگشت مجدد پدیده «تقابل قدرت‌های بزرگ» و جایگری ایران در میانه این تقابل‌ها قرار گرفته و آمایش سرزمین باید بتواند مأموریت نوینی را برای بازآرایی نظام جمعیت، فعالیت و زیرساخت‌ها و هدایت منابع دولتی و سرمایه‌گذاری‌های غیردولتی به‌منظور فراوری «جغرافیای اقتصادی متنوع ایران» با فهم صحیح از جغرافیای سیاسی ایران و اقتضائات آن به‌عنوان یک بازیگر مستقل از قدرت‌های استعمارگرو در صدد تبدیل به یک قدرت منطقه‌ای و جهانی نوظهور به‌سرتانجام برساند. با این فهم و زاویه‌نگر باید در شرایط در خصوص چگونگی بازسازی مجتمع‌های فولاد و پتروشیمی، اولویت‌بندی ساخت کریدورهای ریلی، ساخت مراکز و کانون‌های لجستیک، جانیابی مجدد ساخت صنایع صادراتی، انرژی‌ریز و آب‌بر، ساخت شهرهای جدید، ساماندهی و تراکم‌زدایی از پایتخت و سایر کلان‌شهرهای متراکم، تعریف شهرهای سطح یک و دو در نظام شهری کشور و... باید راه‌حل‌ها و نسخه‌های جدیدی را فراوری تصمیم‌گیران مدیریت توسعه سرزمین قرار داد.

لذا برای در انداختن طرحی نو برای مدیریت توسعه سرزمین در پسا جنگ، مانیارمند یا قورنی بینشی، منشی، روشی و کنشی «آمایش سرزمین» و بازاندیشی و بازنگری در بسیاری از مفروضات پیشین، رویکردهای سنتی و ساده‌انگارانه به مقوله تنظیم ارتباط انسان، فضا و فعالیت در قالب طراحی و استقرار یک دستگاه فکری و نهادی جدید و کارآمد هستیم که بتواند اندیشه‌نو، تحلیل عمیق و چندلایه، ابتکار جدید و همکاری و هماهنگی بازیگران متعدد دولتی و غیردولتی را در مسیر خلق یک روایت جدید برای توسعه ملی و چیدمان سرزمینی کارآمد به‌منظور تحقق رشد اقتصادی پایدار به کار بگیرد.